

[Lynnerup Nielsen.]

paagældende Industrigren og uden Hensyn til Samfundet og det almene Vel, ja, saa forekommer det mig, at en Nationalisering er paakrævet, om Problemet Boligmangel skal løses i et hurtigere Tempo end hidtil. Og mon ikke Kalk-, Tegl- og Cementindustrien nu er moden til et radikalt Indgreb fra Samfundets Side?

Jeg har her omtalt nogle af de økonomiske Vanskeligheder, ØK-Cementfabrikens Lukning fik for baade Arbejderne og Sundby-Hvorup Kommune. Det vilde efter min Opfattelse være en tiltrængt Hjælp fra Statens Side, om man placerede det paa-tænkte Sindssygehospital i Nordjylland netop i Sundby-Hvorup Kommune, saa meget mere som Kommunen har en god og anvendelig Plads til dette Formaal. Jeg er desværre ikke i den heldige Stilling at kunne henvise til den Betænkning, som foreligger fra „Udvalget af 26. November 1943“, hvori der tages Stilling til de af Kommunerne anviste Pladser. Dette skyldes imidlertid, at Kommunen for sent, altsaa først efter at Udvalget havde afsluttet sit Arbejde, fik indsendt sin Henvendelse, og denne har derfor heller ikke faaet nogen Omtale i Betænkningen.

Jeg er overbevist om, at de Arealer, som Sundby-Hvorup Kommune kan anvise, frembyder særlig gode Betingelser for et saadant Hospital. Det vilde i saa Fald komme til at ligge i Vendsyssel, hvilket for manges Vedkommende synes at spille en vis Rolle. Arealets Beliggenhed er meget central, idet alle Nordjyllands Baner samles her; det ligger ca. 3 km fra Stationen. Pladsen ligger højt og frit med gammel Plantage. Der er ca. 80 Td. Land, og Jorden er velegnet til Køkken- og Prydhave. Her kan blive de samme Betingelser for et Samarbejde med Hospitalerne i Aalborg, som Udvalget anførte, og som er af særlig stor Betydning. Hvad Forsyninger angaar, kan jeg nævne, at man kan faa Elektricitet fra Nordjyllands Oplands Elektricitetsforsyning, Vand fra Lindholm Vandværk, der for Tiden forsyner hele Aalborg Lufthavn, og Gas fra Nørresundby Gasværk. Kloakeringen frembyder heller ingen Vanskeligheder, da Beliggenheden er høj. Yderligere Arealer kan stilles til Raadighed i det nødvendige Omfang.

Jeg vil anbefale, at den af Sundby-Hvorup Kommune anviste Plads tages med i Overvejelserne om, hvor Hospitalet skal ligge. Naar nu Striden staar om Aalborg og Brønderslev, var det saa ikke rigtigt, at man valgte Sundby-Hvorup? Jeg tror, det vilde være et godt Kompromis, og jeg vil derfor

benytte Lejligheden til at anbefale netop denne Plads.

Der er et Spørgsmaal, som i særlig Grad optager Fiskerierhvervets Udøvere, og som ofte har været rejst af Fiskernes Organisationer, og det er Spørgsmaalet om et selvstændigt Fiskeriministerium. Det er saadan, at Fiskerierhvervet mener sig sat i Skygge af Landbruget som det større og mere dominerende Erhverv og ikke føler Erhvervets specielle Vanskeligheder varetaget i den Udstrækning, som Tiden netop nu og fremover maatte kræve. Jeg vil derfor gerne fremføre nogle af de Problemer og Vanskeligheder, som Fiskerne i Dag kæmper med, og som trænger sig mere og mere paa og kræver en Løsning.

De senere Aars lette Afsætningsmuligheder har jo medført, at Fiskerflaaden er forøget og forbedret kolossalt, og skal dette væsentlige Aktiv i vort Lands Økonomi bevares, er det en tvingende Nødvendighed, at Rigsdagen indgaaende tager dette Spørgsmaal op og finder en Løsning.

Her drejer det sig i første Række om, at Fisken kommer til at undergaa en anden og bedre Behandling end hidtil. Der findes i Dag næsten ingen, i hvert Fald alt for faa, tekniske Anlæg til en saadan Behandling af Fisk, som Nutiden og Fremtiden maa kræve, forudsat at vor Produktion kvalitetsmæssigt skal kunne konkurrere paa Verdensmarkedet. Det vil skade vore Handelsforbindelser med Udlandet, naar Fisken ikke kvalitetsmæssigt staar paa Højde med, hvad andre Lande kan præstere ved en omhyggelig og god Behandling af Fisken, og det er beklageligt, at der nu og da kasseres Fisk paa Grund af daarlig Behandling, forinden Fisken naar sit Bestemmelsessted; det er jo et direkte Tab for Samfundet. For at raade Bod paa disse Svagheder ved Fiskens Behandling maa der oprettes de nødvendige tekniske Anlæg saasom Kølehuse, Isværker og Hermetikfabrikker, men saadanne Fremskridt er Fiskerne ikke selv i Stand til at klare økonomisk. Derfor maa Staten i Samfundets egen Interesse træde til og yde Hjælp, ikke i Form af Tilskud, som Tilfældet var med Landbrugsordningerne, men efter Fiskernes egen Mening i Form af Laan. Paa den Maade vil Fiskerierhvervet hurtigt være i Stand til at konkurrere paa Verdensmarkedet og sikre os en fremmed Valuta, som Landet har haardt Brug for. Og sidst og ikke mindst gives der herved Erhvervet Betingelser for en Forrentning og hurtig Tilbagebetaling af et saadant Laan. Erhvervet vil herved være bevaret og sikret en Udvikling i Tiden fremover.